

РЕШЕНИЕ

№ 1240

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-14, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Петя Георгиева

при участието на секретаря Капка Н. Лозева
като разгледа докладваното от Петя Георгиева Търговско дело №
20211100902604 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.29, ал.1, предл.3 от ЗТРРЮЛНЦ.

С исковата молба А. Н. Ж. и Н. А. Ж. против „Б.“ ЕООД предявяват иск за признаване за установено несъществуването и невярно вписано обстоятелство – адрес на управление и кореспонденция с НАП на търговското дружество гр.София, ж.к.“*****” със заявление № 20210623165423 и заличаването му по партидата на дружеството след постановяване на съдебното решение. Твърди се, че ищците са собственици на недвижимия имот – апартамент, както и че това не е физическия адрес на управление на търговското дружество и че същото не осъществява там дейността си, поради което това заявено и вписано в търговския регистър обстоятелство е невярно.

Ответникът не е подал писмен отговор.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните по свое убеждение, прие за установено от фактическа страна следното:

От извършената служебна справка по реда на чл. 23, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ по партидата на ответното дружество се установява, че то е вписано в търговския регистър на 22.06.2021 г., въз основа на заявление образец А4 с номер 20210622171928, със седалище и адрес на управление гр.София, община Столична, район ***** Дружеството е с вписан предмет на дейност извършване на посреднически услуги, организиране на пътувания и развлечения за отдых и туризъм, консултантска, маркетингова и информационна дейност, търговия на едро и дребно със стоки; покупко-продажба на стоки и други вещи в първоначален, преработен или обработен вид; вътрешна и външна търговия, както и всякаква друга дейност, незабранена със закон. Управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е И. В.Б..

От представените с исковата молба писмени доказателства удостоверение за раждане от 14.11.1973 г., удостоверение за граждански брак от 16.12.1972 г., удостоверение за наследници от 02.06.2020 г. на М. Д.Ж., нот.акт № 72, дело № 9504/1990 г. и скица № 15-1038113/05.141.2020 г. и удостоверение за настоящ адрес изх.№ РЛН19-УГ01-6390 от

09.04.2019 г. и удостоверение за постоянен адрес с изх. № РЛН19-УГ01-6391 от 09.04.2019 г., и от показанията на свидетеля К. се установява, че ищите са баща и син, както и законни наследници на М. Д. Ж., поч. на 24.05.2020 г. и собственици на апартамент, находящ се на адрес гр.София, община Столична, район *****и на който има адресна регистрация по реда на ЗГрР. От показанията на разпитания свидетел се установява, че апартаментът се използва от адвокат А. Н. Ж. и няма други лица или фирми, които да осъществяват дейност там. Представеното „удостоверение“ от Ст.Миленкова съставлява свидетелски показания в писмен вид, което е недопустимо доказателство и съдът не го обсъжда.

Този адрес е вписан и като седалище и адрес на управление на ответното дружество и същият е посочен и в дружествения договор от 02.06.2021 г. и протокол- решение на едноличния собственик на капитала Б.. В регистърното производство от нея е представена и декларация по чл. 13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, с която е декларирали истинността на заявените за вписване обстоятелства. От страна на ответника не се представиха доказателства, че на този адрес фактически да е била осъществявана дейност от дружеството.

При тези данни съдът намира предявеният иск, с който се цели установяване вписването на несъществуващо обстоятелство – че вписаното в регистъра обстоятелство адрес на управление и кореспонденция гр.София, ж.к.“***** е неистинско за *основателен*. Действително, в Тълкувателно решение на ОСГК № 1 от 6.12.2002 г. по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК на ВКС са разгледани само две хипотези на несъществуващо обстоятелство: 1) липсващо (невзетото) решение на орган на дружеството, за което е допуснато вписване в търговския регистър, в който случай е налице неистинско удостоверяване, тъй като удостовереното обстоятелство не е съществувало и то към датата на регистърното решение и 2) вписване на обстоятелство, което е съществувало, но по-късно по исков ред е установена нищожността му,), като и в двата случая последица от установяване несъществуването му е заличаване на вписването с действие *занапред* (ex nunc). С това обаче не изчерпват хипотезите на чл. 29, ал. 1, предл. трето от ЗТРРЮЛНЦ, доколкото третира само хипотезите, при които несъществуването на вписаното обстоятелство е обусловено от липсата на волеизявление на съответния дружествен орган (при невзетото решение), от което се твърди, че произтича, или от опорочаване на самото волеизявление, поради противоречие с императивни норми на закона, или пък - от приемането на решението извън пределите на компетентност на дружествения орган, от когото изхожда. В този смисъл е и Решение № 579/17.09.2021 г. на САС, ТК, 9 състав по в.търг. дело № 311 по описа за 2021 г. и др.

Съгласно дефинитивната норма на чл. 12 от ТЗ, седалището на търговеца е населеното място, където се намира управлението на дейността му, а неговият адрес е адресът на нейното управление. В Търговския закон няма дадена дефиниция на понятието „адрес“, поради което и същото следва да се извлече от Закона за гражданска регистрация – чл. 89, ал. 1, ал. 2 и, ал. 3 от ЗГрР. Седалището и адресът на управление са елементи от статуса на търговското дружество като правен субект, които го индивидуализират в търговския оборот, представляват задължителни реквизити от съдържанието на дружествения договор (устава) и подлежат на вписване по партидата му в търговския регистър (чл. 115, т. 1 от ТЗ), като търговецът е длъжен ги посочва в търговската си кореспонденция (чл. 13, ал. 1 от ТЗ). По отношение на тези обстоятелства е приложим принципът за истинност на заявеното за вписване обстоятелство, която заявителят потвърждава с нарочна декларация по чл. 13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ. Вписването на адреса на управление като индивидуализиращ белег на търговското дружество се извършва въз основа на простото твърдение на заявителя, като проверката на регистърния орган е формална и се ограничава до наличието на този реквизит в устава на дружеството и приемането му от надлежен орган. Адресът на управление обаче следва да бъде достоверен и да не въвежда третите лица в заблуждение относно действителния адрес, на който се осъществява управлението на дейността на търговеца (което е изрично предвидено относно фирмата на

търговеца в нормата на чл. 7, ал. 2 от ТЗ). След като още към датата на заявлението търговецът не е имал действително намерение да извършва управлението на дейността си от този адрес или макар и при наличието на такова намерение не е могъл да осигури действителното му ползване за тази цел в разумен срок, с договор с вещноправно транслативно или конститутивно действие или на облигационно основание (наем, заем за послужване) следва да се приеме, че вписаното обстоятелство е несъществуващо като несъответстващо на действителното правно и фактическо положение. Когато дружеството не е осъществявало и не осъществява управлението на търговската си дейност на вписания по партидата му адрес е налице несъвпадение между правното положение, произтичащо от вписването на това обстоятелство и от установения в чл. 10 от ЗТРРЮЛНЦ принцип на доверие в търговския регистър, от една страна и фактическото такова от друга, свързано с изискването за истинност на вписаното обстоятелство, което следва да бъде отстранено с иск за установяване на неговото несъществуване, въз основа на решението по който същото да бъде заличено от търговския регистър по партидата на търговеца.

В случая от събраните по делото доказателства бе установено, че към датата на вписването на дружеството в търговския регистър имотът е бил собственост на трети лица – ищците, които са го придобили много преди учредяване на дружеството и вписването на адреса като такъв на неговото управление. По делото се установи, че собствениците нито са предоставяли на дружеството ползването на имота, нито пък той е бил фактически използван за осъществяване управлението на търговската му дейност.

С оглед на горното, предявеният иск следва да се уважи, като се постанови заличаване на вписаното несъществуващо обстоятелство –адреса на управление, по партидата на „Б.“ ЕООД в Търговския регистър и РЮЛНЦ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по иск с правно основание, чл. 29, ал. 1, предл. 3-то от ЗТРРЮЛНЦ, предявен от А. Н. Ж. с ЕГН *****, лично и в качеството си на пълномощник адвокат на Н. А. Ж. с ЕГН ***** срещу „Б.“ ЕООД с ЕИК *****, че с вписване № 20210623165423 по партидата на „Б.“ ЕООД с ЕИК ***** е вписано несъществуващо обстоятелство въз основа на заявление 20210623165423, а именно: седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“*****.

ПОСТАНОВЯВА заличаване на това обстоятелство по партидата „Б.“ ЕООД с ЕИК ***** в Търговския регистър и РЮЛНЦ.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд – София в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Препис от влязлото в сила решение да се изпрати на Агенцията по вписванията - Търговски регистър за вписване на заличаването по партидата на „Б.“ ЕООД с ЕИК *****.

Съдия при Софийски градски съд: _____